

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE

DIMARTS 10 DE DESEMBRE A LES 18:00

COL·LEGI DE PERIODISTES RAMBLA CATALUNYA 10 08007, BARCELONA

David Raventós & Jordi Gispert
TRAÏCIÓ A LA INDEPENDÈNCIA
Una vaga de fam per recuperar la llibertat de Catalunya

David R
TRAÏCIÓ
Una vaga de fe

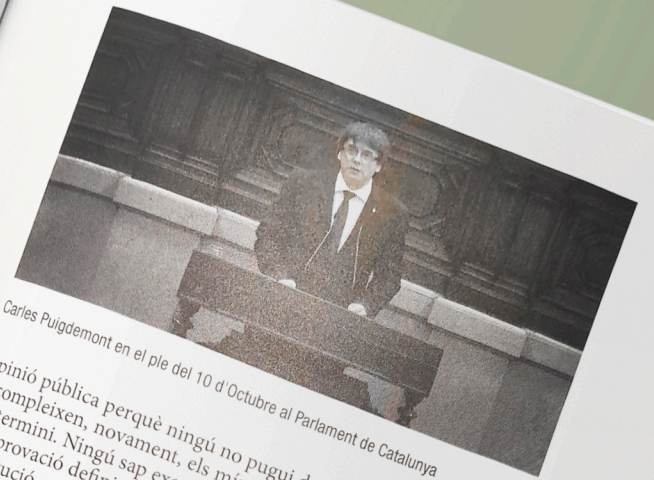

Libres de l'Índex

Lluís Maria Xirinacs en protesta davant la presó model (1977)

Entre d'altres relats, aquest sacerdot, escriptor i doctor en filosofia, reconegut per les seves múltiples manifestacions de lluita pacífica com són les quatre vagues de fam que realitza, ens parla de conceptes que, malauradament, ressonen al passat de la nostra història de 300 anys d'ocupació i retornen, com gairebé sempre, als nostres dies. "Des del primer moment vaig copsar les resistències subtils, el silenciament. I també les utilitzacions partidistes interessades, les reconduccions de texts i d'intencions (...). Hauria de constituir un motiu de reflexió el fet que sovint durant la Transició les intencions diferents dels diversos protagonistes de l'oposició van restar-se més que sumar-se". El segon volum de la sèrie de Xirinacs "Una pedregada seca (juliol 1976-juny 1977)" inclou una crítica (pàgines 85 i 86 de la versió en PDF) de la qual es parla poc, a un dels nostres líders actuals. Una cita que serveix d'exemple a la classificació esquemàtica que segueix i que ensenya alguns dels fets que demostren passos en fals de molts dels dirigents que, des de diversos àmbits, han comandat aquest procés cap a la NO independència. Jordi Sanchez, que seguí la petja de Colom dins La Crida fins a ocupar-ne la cúspide a l'ombra d'aquest, arribaria finalment, com en efecte ha succeït, a dissoldre-la ell mateix contra el parer de molts. Sánchez després no ha dubtat en articles de premsa a dedicar la crí-

Carles Puigdemont en el ple del 10 d'Octubre al Parlament de Catalunya

l'opinió pública perquè ningú no pugui descartar-ne la fermesa. No es compleixen, novament, els mínims exigibles de rigor. No es fixa cap termini. Ningú sap exactament, què ha passat. L'aprovació definitiva pel Senat de l'aplicació de l'article 155 de la constitució espanyola, coincideix, casualment, amb el nou ple, fixat pel 27 d'octubre. Sorgeixen dues preguntes. Una votació parlamentària, per molt vàlida que sigui (en aquest cas no ho és) efectiva, com diu la Llei del Referèndum, "la declaració formal d'independència i en concreta els efectes per iniciar el procés constituent?". Per què aplica l'estat, en preveure la imminent separació de Catalunya, un article ambigu i suau com el 155? "Si una Comunidad Autónoma no cumpliere las obligaciones que la Constitución u otras leyes le impongan, o actuare de forma que atente gravemente al interés general de España, el Gobierno, previo requerimiento al Presidente de la Comunidad Autónoma y, en el caso de no ser atendido, con la aprobación por mayoría absoluta del Senado, podrá adoptar las medidas necesarias para obligar a aquella al cumplimiento forzoso de dichas obligaciones o para la protección del mencionado interés general". El 116 atorga un poder total d'intervenció. Per què no en fa ús, si és més clar i específic? "Una ley orgánica regulará los estados de alarma, de excepción y de sitio, y las competencias y limitaciones correspondientes... El Congreso determinará su ámbito territorial, duración y condiciones."

PONENTS:

DAVID RAVENTÓS
ACTIVISTA POLÍTIC I COAUTOR

JORDI GISPERT
PERIODISTA I AUTOR

LLUÍS BOTINAS
DIVULGADOR I FUNDADOR DE "LAGOTACATALANA.CAT"